

кифора въ България и византийскитѣ войски изъ Тракия, той презъ 813 година стигналъ до стени-тѣ на Влахерна. Крумъ наредилъ войската си по цѣлата дължина на стени-тѣ и обсадилъ града отъ Златния Рогъ до Мраморно море, дето били Златнитѣ врата. Византийцитѣ поискали миръ и наредили мѣсто при Златни Рогъ за среща на императора съ Крума. Крумъ повѣрвалъ на грѣц-китѣ думи, пристигналъ съ коня си, отседналъ и стѣпилъ на приготвеното мѣсто. Когато да се поч-натъ разговоритѣ, Крумъ зърналъ, че изъ едно скрито мѣсто изкокнали трима вѣоржжени хора да го убиятъ. Съ бързината на свѣтковица Крумъ се метналъ на коня си и отлетѣлъ. Хората отъ свитата му били убити. Тази измама и изневѣра на грѣцитѣ имъ излѣзла много скѣпа. Крумъ за-повѣдалъ на войскитѣ си да опустошатъ, огра-бятъ и изгорятъ всички градове и манастири чакъ до Родосто и Одринъ, задигналъ много богатства и пленници, па се завърналъ въ България.

Трети пѣтъ българитѣ стигнали до Вла-херна при Симеона (913) г. Голѣма препирня ста-вала между българитѣ и грѣцитѣ за свободна търговия, за границитѣ, за титлата на българскитѣ царе и т. н. Грѣцитѣ не отстѣпвали по нищо. Това предизвикало войни, които се продължили 14 го-дини. Симеонъ унищожилъ грѣцкитѣ войски съ много победи и два пѣти достигналъ стени-тѣ. На-среща му първия пѣтъ излѣзълъ самъ патриарха, а втори пѣтъ Романъ Лакапинъ и патриархътъ Ни-колай съ молба за миръ. Срещитѣ ставали на Златенъ Рогъ при Сладкитѣ води върху водата на лодки, обковани отгоре съ дѣски. Симеонъ съ синоветѣ му билъ заведенъ въ двореца Влахерна